

Ríkidømi

Skerdur Føroya Musikkskúli stinnfloygdur

Leygardagin 18. januar fingur vit kærkomið høvi at kaga aftur um tjaldid í Føroya Musikkskúla.

Nøkrum úrvaldum næmingum var latið upp í hendur at vísa vegin á eini spennandi ferð gjøgnum henda forvitnisliga heim av krevjandi arbeiði, kenslum og tónum. Okkum, sum lýddu á, gjørdist hetta ein sera hendingarik ferð. Ferð eftir ferð vart tú tikin á bóli, og undrandi mátti tú sanna, at

lítillátada orðið »næminga-konsert« er eitt víðfevnt hugtak. Hesi ungu trinu ikki bert inn á pallin at rættvisgera eina rimiliga venjingarstöðu fyri lærarum og áhoyrarum - her var veruliga talan um ung tónlistartólk, ið høvdu livað seg inn í sjálvan kjarnan í tónleikinum. Smáar villur og angandi nervar kendust bert sum smilikulur í einum vøkrum og livandi andliti.

Syngjandi málmur

Vit hava í mong ár átt hópin av góðum messingblásarum. Nærum hvørt størri bygd hevur jú eitt størri ella minni hornorkestrur, men síðan Musikkskúlin varð settur á stovn er verulig ferð komin á menningina. Tíverri liggur høvudsstaðurin í málmløysi í hesum døgum, og man hetta vera dyggur smeitur fyri allar teir ungu gávuriku næmingarnar, ið nú ikki kunnu fáa neyðuga undirvísing.

Tað er tí sera heppið, at nakrir av hesum dugnaligu næmingum fáa høvi at spæla saman - sum her undir leiðslu av Graeme Rudd - og at hetta eisini er til stóra gleði fyri okkum onnur, bar konsertin í Nordurlandahúsinum eisini greið boð um.

Bólkurin skal spæla á norðurlandskari musikk-skúlustevnu í Tromsø í summar.

Hesi ungmenni hava evni og áráði at geva tónleikinum liv, og at ivist onga løtu í, at eitt miðvíst arbeiði kann samansjóða henda bólk til eina sera dygga eind.

Tólv solistar

Tað kann vera ilt at meta um og samanbera framfærslu, tá tú kennir ikki venjingarleiðina hjá teimum ymsu næmingunum - eisini vóru solistarnir sera ymiskir til aldurs. Men samanumtikið vóru framfærslurnar á sera høgum tónlistarligum støði - vildi mett, at mong teirra vóru á hædd við tað, ið anir rópa MGK (fyrirreikandi skeið til dansku konservatoriini), og má tað sigast at vera sera gott.

Tó hevði tað ikki undrað



Ditte og Mozart

meg, um Andrass Olsen á trombonini hevði megnað at spælt seg inn á eitt og hvørt konservatorium í Danmørk. So væl helt eg, hann megnaði ikki sørt truplu trombonekonsertina eftir Rimski-Korsakov.

Gávuríkur ungdomur

Hóast fáment tjóð, so hevur tað leingi undrað meg, hvussu nógv gávuríkur ungfolk vit eiga á tónligarliga økinum. Musikkskúlin hevur veruliga sett ferð á menningina á hesum øki, og alt fleiri fáa nú høvi at royna og menna sínar gávur.

Havi altíð mett føroyska lyndið sum heldur »afturhaldandi«, vit taka ikki munnin ov fullan og ganga ikki eins lætt á hondunum og suðurlendingar. Tí gleddi tað almikið at sigga fleiri av hesum heilt ungu solistunum liva seg fullkomiliga inn í tónleikin - uttan at lata seg tæla av tøkniligum trupulleikum ella ræðslu fyri at nektta seg fyri áhoyrarunum.

Hevði ikki ætlað at nevna nøvn, tá eg meti, at flest øll greiddu sína uppgávu sera væl.

Men havi kortini hug at



Andrass - eitt við trombonina



Bárður



Hugfangaðir unglingar

nevna framfærsluna av »Arabeske« eftir Schuman, ið bert 14 ára gamla Andrea Mortensen veruliga evnaði at mynda eina djúpa lýsing av.

Líta vit frameftir, so koma vit óivað eisini at hoyra meira um 11 ára gomlu Kristinu Dalsgaard, sum hóast unga aldurin, hevði nógv upp á hjartað, tá hon hugbrað tulkaði sítt lítla nútímans klaverstykki.

Eftirbátar

Føroya Musikkskúli hevur haft stóran týðning í menningini av tónlistarliga ríkidømi okkara. Kortini mugu vit sigast at vera eftirbátar, bera vit okkum saman við grannatjóðir okkara.

Ráðini hava ikki verið góð seinastu árin, men kortini er talan um eitt val, tá peningur skal latast til hetta ella hatta. Her hevur næsti granni okkara, Ísland, í mong ár lagt stóran dent á mentanarliga menning - eisini tá peningurin hevur ver-

ið lítil. Her hjá okkum eru hundrad krónur til tónleik nógvur peningur, meðan sama tal av milliðnum til okkurt mannaskapt forberg ella sum stuðul til fiskidagar í landskassanum bert verður rokna sum avgreiðslumál á embætismannastigi.

Skerdur Musikkskúli

Føroya Musikkskúli hevur borið sín part av skerjingunum, og hevur hetta haft stóra ávirkan á menningina. Ikki bret sjálva undirvísingina, men eisini møguleikarnar hjá teimum, sum ynskja at koma heimaftur eftir lokna útbúgving í útheiminum.

Tónlistarligi seksaringur okkara, Føroya symfoniorkestrur, er jú eisini grundað á arbeiði hjá Musikkskúlanum. Her kunnu góðir næmingar royna seg, og her

